

ΒΟΥΛΗ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ
ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΒΟΥΛΗΣ
Αριθμ. Πρωτ.: 3418
Ημερομ. 27/05/2025

Αθήνα, 27 Μαΐου 2025

ΠΡΟΣ

Τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων
Κ. Νικήτα Κακλαμάνη.

ΠΡΟΤΑΣΗ

Σύστασης Ειδικής Κοινοβουλευτικής Επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης κατά το άρθρο 86 παρ. 3 του Συντάγματος, τα άρθρα 153 επ. του Κανονισμού της Βουλής και το άρθρο 5 του Ν. 3126/2003 περί της «Ποινικής Ευθύνης Υπουργών».

.....
1. Με το υπ. αριθμ. 193/24.4.2025 έγγραφό του ο Εφέτης Ανακριτής Λάρισας κος Σωτήριος Μπακαΐμης, ο οποίος διερευνά τις ποινικές ευθύνες για το τραγικό δυστύχημα, που έλαβε χώρα στις 28/02/2023 στην περιοχή Ευαγγελισμός Τεμπών Λάρισας, **διαβίβασε** προς την κα Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου **στοιχεία** σύμφωνα με τα άρθρα 86 παρ. 1 και 2 του Συντάγματος και 1 και 4 του Ν. 3126/2003. Εν συνεχείᾳ η κα Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου με το υπ. αριθμ. 3174/28/4/2025 έγγραφό της υπέβαλε δια του Υπουργείου Δικαιοσύνης προς τον κο Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων το ανωτέρω διαβιβαστικό έγγραφο του κου Εφέτη Ανακριτή Λάρισας με τα συνημμένα σε αυτό έγγραφα.

Στο ως άνω διαβιβαστικό έγγραφό του ο κος Εφέτης Ανακριτής Λάρισας αναφέρει ότι διενεργεί κυρία ανάκριση για τις πράξεις της **1.** Διατάραξης της ασφάλειας της συγκοινωνίας μέσων σταθερής τροχιάς με επικίνδυνες για την ασφάλεια της συγκοινωνίας πράξεις, η οποία είχε ως αποτέλεσμα α) τον θάνατο περισσοτέρων και μεγάλου αριθμού προσώπων (κατά συρροή), β) τη βαριά σωματική βλάβη περισσοτέρων προσώπων (κατά συρροή) καθώς και βλάβη εγκαταστάσεων κοινής ωφέλειας, γ) τον κοινό κίνδυνο περισσοτέρων προσώπων και δ) τον κοινό κίνδυνο σε περισσότερα πράγματα, **2)** ανθρωποκτονίας από αμέλεια κατά συρροή, **3)** βαριάς σωματικής βλάβης από αμέλεια κατά συρροή από υπόχρεο λόγω του επαγγέλματός του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή, **4)** απλής σωματικής βλάβης από αμέλεια κατά συρροή από υπόχρεο λόγω του επαγγέλματός του να καταβάλει ιδιαίτερη επιμέλεια και προσοχή και **5)** παράβασης καθήκοντος από κοινού και κατά μόνας και κατ' εξακολούθηση και κατά συρροή, που φέρονται να έχει τελεσθεί στη Λάρισα τον Ιανουάριο 2023, την 28-2-2023 και το διάστημα από 1-3-2023 έως και 8-3-2023.

Στο ίδιο έγγραφο αναφέρεται ότι, μετά την κίνηση σχετικών ποινικών διώξεων, ο κος Εφέτης Ανακριτής απήγγειλε κατηγορία κατά υπηρεσιακών παραγόντων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και ειδικότερα της Προϊσταμένης της Διεύθυνσης Σιδηροδρομικών Μεταφορών του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών και του Αναπληρωτή Προϊσταμένου της Γενικής Διεύθυνσης Μεταφορών του αυτού Υπουργείου για τις τέσσερις πρώτες από τις πιο πάνω πράξεις, τελεσθείσες δια παραλείψεως. Αναφέρεται επίσης ότι οι τελευταίοι απολογούμενοι εξέθεσαν στοιχεία σχετικά με την ασκούμενη εποπτεία των πολιτικών προϊσταμένων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών, ήτοι των

Υπουργών Υποδομών και Μεταφορών, επί των φορέων που εμπλέκονταν στο δυστύχημα των Τεμπών και ειδικότερα επί του διαχειριστή της σιδηροδρομικής υποδομής της χώρας, δηλαδή της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδων Ανώνυμη Εταιρεία (ΟΣΕ ΑΕ)» και της ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία ΕΡΓΑ ΟΣΕ Ανώνυμη Εταιρεία (ΕΡΓΟΣΕ ΑΕ), υπεύθυνου φορέα για την υλοποίηση – εκτέλεση και ολοκλήρωση της σύμβασης 717/14. Ειδικότερα, κατά τα διαλαμβανόμενα στο ίδιο έγγραφο, οι ως άνω κατηγορούμενοι, προς αποποίηση των ευθυνών τους, προβάλλουν και επικαλούνται την κατά νόμο εποπτεία επί των ανωτέρω φορέων που ασκεί ο εκάστοτε Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών.

Τέλος με το ίδιο έγγραφο ο κος Εφέτης Ανακριτής **διαβίβασε αμελλητί** προς τη Βουλή των Ελλήνων **τα κατωτέρω στοιχεία**, που κατά την κρίση του έχουν σχέση με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1 του ν. 3126/2003. Τα στοιχεία αυτά αφορούν τους Υπουργούς Υποδομών και Μεταφορών του διαστήματος από 1^{ης}.1.2016 έως και την 28^η.2.2023, οι οποίοι άσκησαν εποπτεία στους ίδιους υπαλλήλους κατά τους χρόνους που αυτοί φέρονται να έχουν τελέσει τις ανωτέρω αξιόποινες πράξεις.

2. Τα στοιχεία που ο κ. Εφέτης Ανακριτής διαβίβασε αμελλητί στη Βουλή, χωρίς να τα έχει αξιολογήσει, είναι, όπως αναφέρει στο έγγραφό του, επίσημα αντίγραφα των απολογιών και των απολογητικών υπομνημάτων των ανωτέρω δυο υπαλλήλων. Παράλληλα με τη διαβίβαση αυτή επισύναψε στο έγγραφό του σε ηλεκτρονική μορφή έναν εξωτερικό σκληρό δίσκο που περιέχει το σύνολο της σχηματισθείσας για την υπόθεση ανακριτικής δικογραφίας. Από τη μελέτη των ανωτέρω στοιχείων προκύπτουν τα ακόλουθα:

- Οι κατηγορηθέντες διευθυντές τεκμηρίωσαν πλήρως ότι η εποπτεία του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών επί των εταιρειών ΟΣΕ ΑΕ και ΕΡΓΟΣΕ ΑΕ είναι αποκλειστικά διοικητική και σε καμία περίπτωση δεν αφορά σε θέματα ασφαλείας, τα οποία ανήκουν στην αρμοδιότητα της Ρυθμιστικής Αρχής Σιδηροδρόμων (ΡΑΣ).
- Επιπλέον αναφορικώς με το σιδηροδρομικό δίκτυο κατά νόμο υπεύθυνος είναι η εταιρεία ΟΣΕ ΑΕ, που είναι νομικό πρόσωπο με διοικητική αυτοτέλεια. Προς απόδειξη μάλιστα αυτού επικαλέστηκαν ότι και μετά το δυστύχημα των Τεμπών όσες αλλαγές πραγματοποιήθηκαν για την ενίσχυση της ασφάλειας έγιναν με απόφαση του ΟΣΕ και όχι του τότε Υπουργού.
- Σε κάθε δε περίπτωση ανέφεραν ότι μετά από επισημάνσεις που είχαν διατυπωθεί σε έγγραφα των υπηρεσιών του Υπουργείου, αναφορικώς με την ανάγκη επιπλέον χρηματοδότησης και προσωπικού αποκλειστικά και μόνο για τη συντήρηση του δικτύου, **η τότε πολιτική ηγεσία κινήθηκε και για την αύξηση της χρηματοδότησης και για την αύξηση του προσωπικού με προκήρυξη μόνιμων θέσεων και με κάλυψη θέσεων με δελτίο παροχής υπηρεσιών**. Σημειωτέον ότι πριν από την τραγωδία των Τεμπών τόσο η ΡΑΣ, όσο και ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός Σιδηροδρόμων είχαν εκδώσει πιστοποιητικά ασφάλειας που αφορούσαν τόσο τον ΟΣΕ ως διαχειριστή της σιδηροδρομικής υποδομής όσο και την Hellenic Train.
- Οι ίδιοι διευθυντές κατηγορηματικά καταθέτουν ότι η τυχόν εγκατάσταση των συστημάτων ασφαλείας μπορεί να μειώνει τις πιθανότητες ατυχήματος, αλλά σε καμία περίπτωση δεν είναι επισφαλής ο σιδηρόδρομος χωρίς αυτά,

εάν εφαρμόζεται ο Γενικός Κανονισμός Κίνησης, ο οποίος έχει νομοθετική ισχύ αντίστοιχη του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας.

➤ Ιδιαιτέρως σημαντικό κρίνεται επιπλέον το ακόλουθο: το κατηγορητήριο κατά των δύο διευθυντών του Υπουργείου τους αποδίδει, μεταξύ άλλων παραλείψεων (στ. 25 κατηγορητηρίου), ότι δεν προέβησαν στις απαιτούμενες ενέργειες (π.χ. εισηγήσεις) προς τον Υπουργό για να μπορέσει να λάβει αυτός επιπλέον μέτρα. Αντιστοίχως και στην πρόεδρο της ΡΑΣ (σελ 66-67 κατηγορητηρίου της) επισημαίνεται ότι δεν εισηγήθηκε, ως όφειλε, μέτρα προς τον Υπουργό για θέσπιση εθνικών κανόνων και λήψη λοιπών μέτρων. Χωρίς να λαμβάνουμε θέση επί αυτών των κατηγοριών, διαπιστώνουμε ότι ο κ. Εφέτης Ανακριτής προβαίνει σε διαφορετική ποινική αξιολόγηση των παραλείψεων των δύο διευθυντών και της προέδρου της ΡΑΣ από αυτές που πρέπει να διερευνηθούν σε σχέση με τους αρμόδιους υπουργούς. Από τη στιγμή που δεν έγιναν οι απαιτούμενες κατά τον κο Εφέτη Ανακριτή εισηγήσεις προς τον Υπουργό, είναι σαφές ότι αυτός δεν μπορεί να έχει ποινική ευθύνη.

Άλλωστε αποτελεί στοιχειώδη αρχή του ποινικού δικαίου, όπως και του κράτους δικαίου εν γένει, ο προσωπικός χαρακτήρας της ποινικής ευθύνης και το μη μεταβιβάσιμο αυτής από προϊσταμένους σε υφισταμένους και αντιστρόφως. Η ύπαρξη τέτοιας ευθύνης, ιδίως για παραλείψεις, κρίνεται με βάση τα καθήκοντα και την υπαιτιότητα εκάστου. Η γενική οργανωτική ή θεσμική ευθύνη διακρίνεται από την ευθύνη όσων διαχειρίζονται άμεσα έναν τομέα κοινωνικής δραστηριότητας.

- Η ΝΔ διαχρονικά διαχωρίζει την πολιτική από την ποινική ευθύνη και για αυτό τον λόγο σε παρόμοιες περιπτώσεις τραγικών δυστυχημάτων (Σάμινα, Μάτι, Μάνδρα), που έλαβαν χώρα όταν ήταν στην αντιπολίτευση, ουδέποτε ζήτησε ποινική δίωξη κατά υπουργών των εκάστοτε κυβερνήσεων, ενώ είχαν διαβιβαστεί δικογραφίες στη Βουλή, ειδικά μάλιστα για το Μάτι η ίδια η δικαιοσύνη αναφέρει ότι εάν λειτουργούσε το 112 θα είχαν σωθεί κάποια από τα θύματα της τραγωδίας. Σημειωτέον ότι στην υπόθεση Σάμινα, που κατά κάποιον τρόπο προσομοιάζει ως προς τα διερευνώμενα αδικήματα με τη δικογραφία των Τεμπών, η ΝΔ, φερόμενη υπεύθυνα, ζήτησε απλά εξεταστική επιτροπή, την οποία αρνήθηκε η τότε κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ. Δυστυχώς τα κόμματα της αντιπολίτευσης επιδεικνύουν τώρα ένα διαφορετικό πρόσωπο, επιδεικνύοντας πρωτοφανή πρόθεση εργαλειοποίησης μιας τραγωδίας και υιοθετώντας ανεδαφικές θεωρίες συνομωσίας, που πλέον καταρρέουν στο σύνολό τους, για να κερδίσουν μικροκομματικά οφέλη.
- Συστημικά προβλήματα και θέματα διοικητικής και μόνο εποπτείας των υπουργών δεν επιτρέπεται να συνδυάζονται με απόδοση σε αυτούς αξιόποινων και δη κακουργηματικών πράξεων.
- Εάν η μη υλοποίηση των συστημάτων επιπρόσθετης ασφάλειας γεννούσε για τους υπουργούς ποινικές ευθύνες, θα έπρεπε οι Υπουργοί Υποδομών να είναι σε καθημερινή βάση ποινικά υπόλογοι για τα δυστυχήματα που γίνονται στις εθνικές οδούς που δεν έχουν ολοκληρωθεί (Πάτρα-Πύργος, ΒΟΑΚ). Αντίστοιχα θα έπρεπε να διώκονται ποινικά οι Υπουργοί Υγείας για τις

διαχρονικές ελλείψεις σε γιατρούς ή διασώστες ΕΚΑΒ ή για τη μη επαρκή υλικοτεχνική υποδομή του Συστήματος Υγείας κλπ.

- Σε αυτό όμως το σημείο επιβάλλεται η γνήσια διαφοροποίηση της πολιτικής από την ποινική ευθύνη. Το μόνο αδίκημα που θα μπορούσε να συνδεθεί με την άσκηση των υπουργικών καθηκόντων, όταν δεν υπάρχει οικονομική κακοδιαχείριση ή διαφθορά και διάπραξη αδικημάτων απιστίας και δωροδοκίας, είναι αυτό της παράβασης καθήκοντος του άρθρου 259 ΠΚ. Με βάση τη διάταξη αυτή μπορεί να ελεγχθεί η τυχόν ευθύνη υπουργού στην πραγματική της ποινική διάσταση, που είναι η παράβαση ή μη των αποκλειστικά δικών του καθηκόντων.
- Σημειωτέον σε σχέση με τον τέως Υπουργό κο Χρήστο Σπίρτζη ότι το όποιο υπουργικό του αδίκημα δεν μπορεί να ερευνηθεί λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 86 παρ. 3 του Συντάγματος, όπως αυτό ίσχυε πριν από την τροποποίηση του αρ. 86 Σ κατά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2019. Οι όποιες παραλείψεις θα μπορούσαν να του αποδοθούν έχουν χρόνο τέλεσης που προηγείται της συνταγματικής αναθεώρησης και συνεπώς δεν μπορούν να τύχουν αναδρομικά εφαρμογής οι αυστηρότερες διατάξεις του νυν ισχύοντος άρθρου 86 Σ. Ήδη κατά τη θέση σε ισχύ του τελευταίου είχε επέλθει εξάλειψη του αξιοποίουν. **Ωστόσο από την επισκόπηση του φακέλου προκύπτουν οι βαρύτατες ουσιαστικές ευθύνες του για την καθυστέρηση της ολοκλήρωσης της σύμβασης 717/14.**
- Η ΝΔ, μένοντας συνεπής στη θέση της να μην στέκεται εμπόδιο στη δικαιοσύνη και να οδηγούνται οι υποθέσεις που έρχονται ώριμες από τη

δικαιοσύνη γρήγορα στον φυσικό τους δικαστή, καίτοι θεωρεί ότι τα στοιχεία για τυχόν ποινική ευθύνη εις βάρους του κου Καραμανλή δεν είναι ισχυρά, κρίνει ότι μπορούν να συνιστούν τις ενδείξεις που απαιτεί ο νόμος για τη σύσταση ειδικής κοινοβουλευτικής επιτροπής για τη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης.

3. Από τη μελέτη του συνόλου της δικογραφίας και ειδικότερα των στοιχείων που διαβιβάστηκαν αμελλητί δεν προκύπτουν ενδείξεις ότι η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών της ελεγχόμενης περιόδου είχε πρόθεση ή αμέλεια ως προς τη φερόμενη διατάραξη της ασφάλειας της συγκοινωνίας μέσων σταθερής τροχιάς ή ως προς την πρόκληση των θανάτων ή των σωματικών βλαβών των επιβανόντων στην επιβατική και την εμπορική αμαξοστοιχία.

Στο συμπέρασμα αυτό οδηγεί ιδίως το γεγονός ότι η Ρ.Α.Σ. ως Εθνική Αρχή Ασφαλείας των Σιδηροδρόμων, ήτοι «ο εθνικός φορέας ο οποίος αναλαμβάνει τα καθήκοντα που αφορούν στην ασφάλεια των σιδηροδρόμων» (άρθρο 55 περ. 7 του ν. 4632/2019), όπως επίσης Αρχή Ασφαλείας Σιδηροδρομικών Μεταφορών κατά το άρθρο 28 περ. 23, 24 και 25 του ν. 3891/2010, εξέδωσε και χορήγησε στην ΟΣΕ Α.Ε.: (α) στις 20/10/2021 Πιστοποιητικό Ασφαλείας χωρίς οποιοδήποτε περιορισμό ή παρατήρηση με ισχύ μέχρι 03/10/2026, με το οποίο βεβαιώνεται ότι η Ρ.Α.Σ. αποδέχεται το σύστημα διαχείρισης της ασφάλειας εντός της ΕΕ, σύμφωνα με την Οδηγία 2016/798 και την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία και (β) στις 31/01/2023 Πιστοποιητικό ΥΣΦ (Υπεύθυνου για τη Συντήρηση Φορέα) στον Διαχειριστή Υποδομής ΟΣΕ σύμφωνα με τον Ν. 4632/2019 και τον Κανονισμό (ΕΕ) 779/2019.

Συνεπώς, η εταιρεία ΟΣΕ ΑΕ, ως διαχειριστής της σιδηροδρομικής υποδομής και ως υπεύθυνος για την συντήρησή της, ήταν κατά τον χρόνο του δυστυχήματος απολύτως πιστοποιημένη ως προς τα ζητήματα ασφάλειας από την αρμόδια Αρχή κατ' εφαρμογή του εθνικού και ευρωπαϊκού Δικαίου. Σημειώνεται μάλιστα ότι η Ρ.Α.Σ. είναι εκ του νόμου ανεξάρτητη αρχή, η οποία «απολαμβάνει λειτουργικής ανεξαρτησίας, διοικητικής και οικονομικής αυτοτέλειας και δεν υπόκειται σε έλεγχο από κυβερνητικά όργανα ή άλλη διοικητική αρχή» σύμφωνα με το άρθρο 22 παρ. 2 του ν. 3891/2010.

Επίσης, στις 06/02/2023 η Ευρωπαϊκή Αρχή Σιδηροδρόμων (European Union Agency for Railways - ERA) εξέδωσε και χορήγησε στη HELLENIC TRAIN Ενιαίο Πιστοποιητικό Ασφαλείας με αριθμό EU1020230029 και με πενταετή ισχύ, με το οποίο πιστοποιείται το σύστημα διαχείρισης ασφαλείας της σιδηροδρομικής επιχείρησης, καθώς και τα μέτρα που έλαβε η σιδηροδρομική επιχείρηση, προκειμένου να πληροί τις ειδικές απαιτήσεις που επιβάλλει η ασφαλής λειτουργία του σχετικού δικτύου, σύμφωνα με την Οδηγία ΕΕ/2016/798 και με την εφαρμοστέα εθνική νομοθεσία. Το Πιστοποιητικό αυτό, που εξέδωσε ο ERA, ίσχυε για τη μεταφορά επιβατών και φορτίων.

Την ημέρα, δηλαδή κατά την οποία συνέβη το δυστύχημα οι εταιρείες ΟΣΕ ΑΕ και Hellenic Train, πληρούσαν σύμφωνα με τις αρμόδιες εθνικές και ευρωπαϊκές αρχές το σύνολο των προϋποθέσεων ασφαλούς εκτέλεσης του δρομολογίου, κατά το οποίο επήλθε η σύγκρουση.

4. Ωστόσο από τα απολογητικά υπομνήματα και την εν συνεχείᾳ εξέταση από τον κο Εφέτη Ανακριτή Λάρισας των ίδιων ως άνω υπαλλήλων του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών εγείρονται ορισμένα ζητήματα που χρήζουν περαιτέρω έρευνας και αξιολόγησης από ποινικής απόψεως. Συγκεκριμένα από την ανάγνωση των απολογητικών υπομνημάτων των δυο υπαλλήλων, των εκθέσεων εξέτασής τους από τον κο Εφέτη Ανακριτή και των εγγράφων που οι ίδιοι προσκόμισαν, προκύπτει ότι τον Σεπτέμβριο του 2021 η Διεύθυνση Σιδηροδρομικών Μεταφορών (Τμήμα Σιδηροδρομικών και Συνδυασμένων Μεταφορών) είχε συντάξει και υποβάλει δυο ενημερωτικά σημειώματα προς την Πολιτική Ηγεσία του Υπουργείου και ειδικότερα τα με αρ. πρωτ. Φ. 15.7/242749/10-9-2021 και Φ10/254143/21-9-2021 Σημειώματα, στα οποία έθιγε τα χρονίζοντα ζητήματα ανεπαρκούς χρηματοδότησης και στελέχωσης της εταιρείας Ο.Σ.Ε. ΑΕ.

5. Με τα σημειώματα αυτά η προαναφερόμενη Διεύθυνση, αφού εξέθετε τα χρόνια ζητήματα υποχρηματοδότησης και ελλιπούς στελέχωσης της εταιρείας ΟΣΕ ΑΕ, ζητούσε ειδικότερα την εξεύρεση επιπλέον ποσού για τη χρηματοδότηση του ΟΣΕ, καθώς και τον συντονισμό των απαραίτητων ενεργειών για την πρόσληψη 290 ατόμων διαφόρων ειδικοτήτων.

Από τα στοιχεία της ποινικής δικογραφίας για το δυστύχημα των Τεμπών, που επισυνάφθηκε στο διαβιβαστικό έγγραφο του κου Εφέτη Ανακριτή Λάρισας προς τη Βουλή των Ελλήνων, δεν καθίσταται σαφές σε ποιες ενέργειες προέβη ο Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών κος Καραμανλής, που συμπεριλαμβανόταν στους παραλήπτες των δυο υπηρεσιακών σημειωμάτων, για την αντιμετώπιση των δυο ζητημάτων που είχαν εγερθεί σε αυτά, δηλαδή της ανάγκης ενίσχυσης της

στελέχωσης και της χρηματοδότησης της εταιρείας ΟΣΕ ΑΕ. Παρά το γεγονός ότι γίνονται αναφορές από τους δυο υπαλλήλους περί ενεργειών του Υπουργείου για εξασφάλιση πρόσθετης χρηματοδότησης και για τη στελέχωση της ΟΣΕ ΑΕ, δεν υπάρχουν στη δικογραφία περαιτέρω στοιχεία, ώστε να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα ως προς τις ενέργειες αυτές. Κατ' αποτέλεσμα δεν μπορεί να διαπιστωθεί αν ο κος Καραμανλής άσκησε νομίμως ή όχι τα καθήκοντά του ως Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών ούτε αν η ενδεχόμενη παράβαση αυτών ήταν υπαίτια και απέβλεπε σε συγκεκριμένο σκοπό και ειδικότερα στην αποστέρηση της εταιρείας ΟΣΕ ΑΕ από πόρους και στελεχιακό δυναμικό. Επιβάλλεται συνεπώς, χάριν της πλήρους διαλεύκανσης της υπόθεσης, να εξετασθούν περαιτέρω όποιες τυχόν ενδείξεις περί πλημμελούς άσκησης των καθηκόντων του κου Κωνσταντίνου Καραμανλή εγείρονται από τα ως άνω Σημειώματα, σε περίπτωση δε που οι ενδείξεις είναι αυτές που απαιτούνται από τον νόμο, να κινηθεί εις βάρος του ποινική δίωξη για το πλημμέλημα της παράβασης καθήκοντος εις βάρος της εταιρείας ΟΣΕ ΑΕ, όπως αυτό περιγράφεται στη συνέχεια.

6. Ειδικότερα:

ΝΟΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ:

Σύμφωνα με το άρθρο 86 του Συντάγματος «1. Μόνο η Βουλή έχει την αρμοδιότητα να ασκεί δίωξη κατά όσων διατελούν ή διετέλεσαν μέλη της Κυβέρνησης ή Υφυπουργοί για ποινικά αδικήματα που τέλεσαν κατά την άσκηση των καθηκόντων τους, όπως νόμος ορίζει. (...) 2. Δίωξη, ανάκριση, προανάκριση ή προκαταρκτική εξέταση κατά των προσώπων και για τα αδικήματα που αναφέρονται στην παράγραφο 1 δεν επιτρέπεται χωρίς προηγούμενη απόφαση της Βουλής κατά την παράγραφο 3. Αν

στο πλαίσιο άλλης ανάκρισης, προανάκρισης, προκαταρκτικής εξέτασης ή διοικητικής εξέτασης προκύψουν στοιχεία, τα οποία σχετίζονται με τα πρόσωπα και τα αδικήματα της προηγούμενης παραγράφου, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την ανάκριση, προανάκριση ή εξέταση.».

Σύμφωνα με το άρθρο 4 του ν. 3126/2003 (Α'66) «1. Δεν επιτρέπεται προκαταρκτική εξέταση, ποινική δίωξη, προανάκριση ή Ανάκριση κατά Υπουργού, για τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, χωρίς προηγούμενη Απόφαση της Ολομέλειας της Βουλής κατά τα άρθρα 5 και 6 του παρόντος.

2. Αν κατά τη διεξαγωγή άλλης διοικητικής εξέτασης, προκαταρκτικής εξέτασης, προ-Ανάκρισης ή Ανάκρισης προκύψουν στοιχεία, τα οποία έχουν σχέση με τις αξιόποινες πράξεις που αναφέρονται στο άρθρο 1 παρ. 1, αυτά διαβιβάζονται αμελλητί στη Βουλή από αυτόν που ενεργεί την εξέταση, προανάκριση ή Ανάκριση.

3. Η διαβίβαση των στοιχείων, σύμφωνα με την προηγούμενη παράγραφο, δεν εμποδίζει την πρόοδο της έρευνας ή εξέτασης ως προς άλλα πρόσωπα.

4. Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπεται σε αυτόν που διενεργεί την έρευνα ή την εξέταση αξιολόγηση των στοιχείων που έχουν σχέση με ενδεχόμενη ποινική ενθύνη Υπουργών.»

Κατά συνέπεια, η διαβίβαση των στοιχείων στη Βουλή αποτελεί υποχρέωση εκ του νόμου της αρχής που ερευνά ή εξετάζει τα στοιχεία και σε καμία περίπτωση με τη διαβίβαση δεν συνάγεται, ούτε προκαταλαμβάνεται το αποτέλεσμα της κρίσης της αρχής, καθώς ο διενεργών την έρευνα ή την εξέταση δεν προβαίνει σε καμία αξιολόγηση των στοιχείων.

Σύμφωνα με το άρθρο 259 του Ποινικού Κώδικα «Υπάλληλος που με πρόθεση παραβαίνει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του με σκοπό να προσπορίσει στον

εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο τιμωρείται με φυλάκιση έως δύο έτη ή χρηματική ποινή, αν η πράξη αυτή δεν τιμωρείται με άλλη ποινική διάταξη.». Κατά συνέπεια για να συντρέχει το αδίκημα του άρθρου 259, θα πρέπει να συντρέχουν τόσο η παράβαση καθήκοντος, όσο και τα στοιχεία ότι η παράβαση καθήκοντος έγινε «με πρόθεση» και με «σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο».

I. Η Ειδική υπόσταση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος

Από τη διάταξη του άρθρου 259 ΠΚ προκύπτει, ότι για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος, δράστης του οποίου είναι υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13 περ. α' ΠΚ, απαιτούνται οι εξής προϋποθέσεις: **α) παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος**, το οποίο καθορίζεται με τον νόμο ή με διοικητική πράξη, ή με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας του υπαλλήλου, **β) πρόθεση του δράστη**, δηλαδή δόλος που περιέχει τη θέληση παράβασης του καθήκοντος της υπηρεσίας, και **γ) σκοπός να προσποριστεί στον ίδιο τον δράστη ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον.**

A. Η ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

A.1.Η έννοια του υπαλλήλου

Η παράβαση καθήκοντος ανήκει στα **γνήσια ιδιαίτερα εγκλήματα**, καθώς αυτουργός της μπορεί να είναι, σύμφωνα με το άρθρο 259 ΠΚ, **μόνο υπάλληλος**, η δε ιδιότητα αυτή θεμελιώνει το αξιόποιο του εγκλήματος. Ως υπάλληλος δε,

ορίζεται, κατά το άρθρο 13 περ. α' ΠΚ, εκείνος στον οποίο νόμιμα έχει ανατεθεί **έστω και προσωρινά, η άσκηση υπηρεσίας δημόσιας, δημοτικής ή κοινοτικής ή άλλου νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου.** Η υπαλληλική δε ιδιότητα πρέπει να συντρέχει στο πρόσωπο του δράστη κατά τον χρόνο τέλεσης του εγκλήματος. Στο ποινικό δίκαιο, άλλωστε, δεν ενδιαφέρει η τυπική υπαλληλική σχέση, **αλλά η ουσιαστική άσκηση δημόσιας υπηρεσίας, συνεπώς, ο υπάλληλος θα πρέπει να ασκεί ουσιαστική δημόσια υπηρεσία, να υπηρετεί δηλαδή, άμεσα ή έμμεσα, το δημόσιο συμφέρον.**

A.2. Η παράβαση των καθηκόντων του υπαλλήλου

Δεύτερο στοιχείο της αντικειμενικής υπόστασης του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος είναι **η παράβαση των καθηκόντων του υπαλλήλου**, η οποία αποτελεί και την εγκληματική συμπεριφορά του συγκεκριμένου αδικήματος.

Ως παράβαση δε των καθηκόντων νοείται εδώ **η παράβαση των καθηκόντων που ανατίθενται στον υπάλληλο, ως όργανο του κράτους, επιβάλλονται σε αυτόν από τον νόμο ή καθορίζονται με διοικητική πράξη ή απορρέουν από ιδιαίτερες οδηγίες των προϊσταμένων του ή ενυπάρχουν στη φύση της υπηρεσίας του και αναφέρονται στην έκφραση από τον υπάλληλο της θελήσεως της πολιτείας και στην άσκηση κρατικής εξουσίας μέσα στον κύκλο των δημοσίων υποθέσεων και ενεργειών στις σχέσεις της έναντι των τρίτων.**

Κρίσιμο δηλαδή, στοιχείο για την πλήρωση της αντικειμενικής υπόστασης του συγκεκριμένου εγκλήματος είναι **η ύπαρξη συγκεκριμένης υπηρεσιακής ενέργειας τελούμενης κατά παράβαση των καθηκόντων, από την οποία απειλείται in concreto η πρόκληση βλάβης σε συγκεκριμένα κρατικά ή ατομικά έννομα αγαθά και συμφέροντα ή ο προσπορισμός παράνομου οφέλους στον**

υπάλληλο ή σε άλλο. Αυτό που ενδιαφέρει, εν προκειμένω, είναι **η ύπαρξη μιας αντιυπηρεσιακής ενέργειας, στο πλαίσιο της καθ' ύλην και κατά τόπον αρμοδιότητας του υπαλλήλου, η οποία θίγει άμεσα τη λειτουργία της υπηρεσίας.**

Στο σημείο αυτό θα πρέπει να γίνει η εξής διάκριση: παράβαση καθήκοντος είναι δυνατόν να τελεστεί τόσο με **θετική συμπεριφορά**, όσο και με **παράλειψη**. Αν η πράξη τελέστηκε με παράλειψη, **ο υπάλληλος πρέπει να ήταν αρμόδιος να ενεργήσει.** Σε ότι αφορά δε την πηγή προέλευσης του καθήκοντος, αυτή είναι δυνατόν να είναι τόσο ειδική διάταξη νόμου, η οποία ρητά το προβλέπει και το προσδιορίζει, όσο και ιδιαίτερες οδηγίες εντός των πλαισίων των νόμων. Ενίοτε, το καθήκον ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας και εμμέσως προσδιορίζεται κατά περιεχόμενο, το οποίο δεσμεύει τον υπάλληλο με συναφή υποχρέωση ενέργειας εντός των προδιαγεγραμμένων ορίων ή παραλείψεως, οσάκις απαγορεύεται κάθε περαιτέρω ενέργεια, η υλοποίηση της οποίας αντιστρατεύεται τα σαφώς προσδιορισμένα καθήκοντα.

Β. Η ΥΠΟΚΕΙΜΕΝΙΚΗ ΥΠΟΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΕΓΚΛΗΜΑΤΟΣ

Β.1 Δόλος

Για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης της αξιόποινης πράξης της παράβασης καθήκοντος απαιτείται κάθε είδος δόλου, συνεπώς και ενδεχόμενος (άρθρα 18 εδάφιο δεύτερο, 26 παρ. 1 εδάφιο πρώτο και 27 παρ. 1 Π.Κ.), που συνίσταται στη γνώση, εκ μέρους του υπαλλήλου, της υπαλληλικής ιδιότητας και στη βούλησή του να παραβεί ή να παραλείψει τα καθήκοντα της υπηρεσίας του. Η βούλησή του, δηλαδή, καλύπτει όλα τα στοιχεία της αντικειμενικής υπόστασης και ειδικότερα, την ύπαρξη και τα στοιχεία του υπηρεσιακού καθήκοντος και το ότι η

συγκεκριμένη ενέργειά του συνιστά παράβαση αυτού του υπηρεσιακού καθήκοντος. Επιπλέον, όμως, απαιτείται δόλος σκοπού (άρθρο 27 παρ. 2 εδάφιο δεύτερο Π.Κ.) όσον αφορά στον σκοπό του υπαλλήλου να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, τυποποιημένου εν προκειμένω εγκλήματος υπερχειλούς υποκειμενικής υπόστασης.

B.2. Ο υπερχειλής σκοπός του δράστη

Ο νομοθέτης εισήγαγε ως πρόσθετη προϋπόθεση για την πλήρωση της υποκειμενικής υπόστασης της αξιόποινης πράξης της παράβασης καθήκοντος, δηλαδή ως πρόσθετο υποκειμενικό στοιχείο που θεμελιώνει τον άδικο χαρακτήρα της πράξης, την ύπαρξη ειδικού δόλου, συνιστάμενου στον σκοπό του δράστη – υπαλλήλου να προσπορίσει στον εαυτό του ή σε άλλον παράνομο περιουσιακό όφελος ή να βλάψει το κράτος ή άλλον. Για να συντρέχει ο σκοπός αυτός, θα πρέπει αφενός μεν η βούληση του δράστη να κατατείνει σε αυτόν τον σκοπό (υποκειμενικό στοιχείο), αφετέρου δε, η συμπεριφορά του, όπως αναπτύσσεται, να μπορεί αντικειμενικά να οδηγήσει στην επίτευξή του, αφού ο όρος «με σκοπό να προσπορίσει στον εαυτό του ή άλλο παράνομο όφελος ή για να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο» σημαίνει ότι η πράξη, όπως επιχειρείται από τον δράστη, δύναται να οδηγήσει στην απόκτηση παράνομου οφέλους ή στην πρόκληση βλάβης τρίτου (αντικειμενικό στοιχείο) και επιπλέον ότι η βούληση του δράστη κατατείνει στην απόκτηση οφέλους ή στην πρόκληση βλάβης. Τουτέστιν, σκοπός παράνομης ωφέλειας ή βλάβης συντρέχει όταν ο δράστης επιδιώκει με την παράβαση των υπηρεσιακών του καθηκόντων να επιφέρει την παράνομη ωφέλεια ή βλάβη και συγχρόνως, όταν η υπηρεσιακή παράβαση είναι αντικειμενικά πρόσφορη να

οδηγήσει στην ωφέλεια ή τη βλάβη με τον συγκεκριμένο τρόπο που σχεδιάστηκε και τελέσθηκε από τον δράστη, ο οποίος πρέπει να γνωρίζει τη συγκεκριμένη προσφορότητα.

Γ. ΑΙΤΙΩΔΗΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ

Για τη στοιχειοθέτηση του αδικήματος της παράβασης καθήκοντος, **πρέπει μεταξύ της πράξης του δράστη και του σκοπού οφέλους ή βλάβης να υπάρχει τέτοια αιτιώδης σχέση, ώστε η πράξη της παράβασης καθήκοντος, αν δεν είναι ο αποκλειστικός τρόπος, πάντως να είναι πρόσφορος τρόπος περιποιήσεως του σκοπούμενου οφέλους ή βλάβης.** Το στοιχείο, δηλαδή, του σκοπού οφέλους ή βλάβης χαρακτηρίζει την πράξη προσβολής, την υπηρεσιακή πράξη παράβασης του καθήκοντος, η οποία αντικειμενικά θα πρέπει να περικλείει τον κίνδυνο άμεσης αλλαγής της έννομης κατάστασης κάποιου προσώπου (την επέλευση κάποιου παράνομου οφέλους ή την πρόκληση κάποιας βλάβης). Πρόκειται, δηλαδή, για κίνδυνο **συγκεκριμένο και άμεσο** και όχι αφηρημένο και γενικό, που υπάρχει δίχως άλλο σε κάθε παράβαση καθήκοντος.

-Σύμφωνα δε με τη νομολογία του Αρείου Πάγου, ενδεικτικά αναφέρονται τα κάτωθι: (...) ως πηγή του καθήκοντος θεωρείται διάταξη νόμου, διατάγματος ή ιδιαίτερες οδηγίες εντός των πλαισίων των νόμων. (...) Ως καθήκον, η παράβαση του οποίου καθιστά αξιόποινη τη συμπεριφορά του υπαλλήλου, δεν νοείται οποιοδήποτε υπαλληλικό καθήκον, το οποίο προκύπτει από τον νόμο ή από διοικητική πράξη κανονιστικού χαρακτήρα ή από ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή από τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στη γενική συμπεριφορά κάποιου ως υπαλλήλου, αλλά μόνο το καθήκον εκείνο που συνδέεται με την άσκηση συγκεκριμένης υπηρεσιακής δραστηριότητας στο πλαίσιο της καθ' ύλην και κατά τόπο αρμοδιότητας

του υπαλλήλου, εκείνο δηλαδή που ανάγεται στην εκτέλεση του ανατεθειμένου σ` αυτόν υπηρεσιακού έργου (ΑΠ 122/2022).

-(...) για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος, ενεργητικό υποκείμενο του οποίου μπορεί να είναι μόνον υπάλληλος, κατά την έννοια του άρθρου 13 στοιχ. α` του ίδιου Κώδικα, απαιτούνται: α) παράβαση όχι απλού υπαλληλικού καθήκοντος, αλλά καθήκοντος της υπηρεσίας του υπαλλήλου, το οποίο καθορίζεται και επιβάλλεται στον υπάλληλο από τον νόμο ή από διοικητική πράξη ή απορρέει από τις ιδιαίτερες οδηγίες της προϊστάμενης αρχής ή ενυπάρχει στην ίδια τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στην έκφραση από αυτόν της θέλησης της πολιτείας, μέσα στον κύκλο των δημόσιων υποθέσεων και ενεργειών στις σχέσεις της απέναντι στους τρίτους (...) Ως πηγή του καθήκοντος θεωρείται διάταξη νόμου, διατάγματος ή ιδιαίτερες οδηγίες εντός των πλαισίων των νόμων (ΑΠ 375/2021).

-(...) για να στοιχειοθετηθεί το έγκλημα της παράβασης καθήκοντος, δράστης του οποίου είναι υπάλληλος κατά την έννοια του άρθρου 13 περ. α` του ίδιου Κώδικα, απαιτούνται: α) παράβαση υπηρεσιακού καθήκοντος, το οποίο καθορίζεται με νόμο ή με διοικητική πράξη ή με ιδιαίτερες οδηγίες της προϊσταμένης αρχής ή ενυπάρχει στη φύση της υπηρεσίας, β) πρόθεση του δράστη, δηλαδή, δόλος που περιέχει τη θέληση παράβασης του καθήκοντος της υπηρεσίας και γ) σκοπός να προσπορισθεί στον ίδιο τον δράστη ή σε άλλον παράνομη υλική ή ηθική ωφέλεια ή να επέλθει βλάβη στο κράτος ή σε κάποιον άλλον, χωρίς να απαιτείται και η επίτευξη του εν λόγω σκοπού (ΑΠ 232/2020).

-(...) για τη στοιχειοθέτηση του εγκλήματος της παράβασης καθήκοντος, ενεργητικό υποκείμενο του οποίου μπορεί να είναι μόνον υπάλληλος, κατά την έννοια του άρθρου 13 στοιχ. α` του ίδιου Κώδικα, απαιτούνται: α) παράβαση όχι απλού υπαλληλικού

καθήκοντος, αλλά καθήκοντος της υπηρεσίας του υπαλλήλου, το οποίο καθορίζεται και επιβάλλεται στον υπάλληλο από το νόμο ή από διοικητική πράξη ή απορρέει από τις ιδιαίτερες οδηγίες της προϊστάμενης αρχής ή ενυπάρχει στην ίδια τη φύση της υπηρεσίας και αναφέρεται στην έκφραση από αυτόν της θέλησης της πολιτείας, μέσα στον κύκλο των δημόσιων υποθέσεων και ενεργειών στις σχέσεις της απέναντι στους τρίτους, β) δόλος του δράστη, που περιέχει τη γνώση και τη θέληση της παράβασης του υπηρεσιακού καθήκοντος και γ) σκοπός του δράστη, ως πρόσθετο στοιχείο της υποκειμενικής υπόστασης του εγκλήματος αυτού, συνιστάμενος στην επιδίωξη του δράστη να προσπορίσει στον εαυτό του ή σ` άλλον παράνομο όφελος ή να βλάψει το κράτος ή κάποιον άλλο, χωρίς να είναι αναγκαίο να επιτευχθεί η επιδιωχθείσα ωφέλεια ή βλάβη, η οποία μπορεί να είναι είτε υλική είτε ηθική. Μεταξύ δε της αξιόποινης πράξης της παράβασης καθήκοντος και του σκοπού οφέλους ή βλάβης πρέπει να υπάρχει αιτιώδης σχέση, ώστε η πράξη της παράβασης καθήκοντος, αν δεν είναι ο αποκλειστικός τρόπος, πάντως πρέπει να είναι ο πρόσφορος τρόπος περιποιήσεως του σκοπουμένου οφέλους ή βλάβης. Τέτοια προσφορότητα υπάρχει όταν η ωφέλεια ή η βλάβη που επιδιώκει ο δράστης μπορεί να πραγματωθεί μόνο με την παράβαση του συγκεκριμένου καθήκοντος ή και με την παράβαση αυτού (ΑΠ 443/2023).

7. Περαιτέρω το άρθρο 40 παρ. 2 του νόμου 4974/2022 («Διατάξεις για τις δημόσιες υπεραστικές και αστικές τακτικές οδικές μεταφορές επιβατών - Αναδιοργάνωση των εταιρειών ΟΣΕ Α.Ε. και ΕΡΓΟΣΕ Α.Ε. και λοιπές διατάξεις»), ο οποίος ρύθμιζε κατά τον χρόνο του δυστυχήματος των Τεμπών και εξακολουθεί να ρυθμίζει τη

σχέση του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών με την εταιρεία ΟΣΕ ΑΕ, ορίζει ότι:

«2. Κατά τη λειτουργία τους, τόσο οι εταιρείες που αποτελούν αντικείμενο του παρόντος, δηλαδή η ΟΣΕ Α.Ε. και η ΕΡΓΟΣΕ Α.Ε., όσο και η εν γένει σιδηροδρομική αγορά εποπτεύονται όσον αφορά σε θέματα λειτουργίας και αρμοδιοτήτων τους από τον Υπουργό Υποδομών και Μεταφορών. Η οικονομική εποπτεία τους ασκείται από τον Υπουργό Οικονομικών».

Η εποπτεία του Υπουργείου Υποδομών και Μεταφορών επί της ΟΣΕ ΑΕ δεν είναι γενική, αλλά περιλαμβάνει ειδικότερα τις αρμοδιότητες που απαριθμούνται στην επόμενη παράγραφο του ίδιου νόμου, που στα κρίσιμα για την παρούσα υπόθεση εδάφια της, ορίζει ότι:

«3. Το Υπουργείο Υποδομών και Μεταφορών είναι υπεύθυνο για τον καθορισμό των συνθηκών, του πλαισίου χρηματοδότησης και των στρατηγικών προτεραιοτήτων για τον τομέα των σιδηροδρόμων. Στο πλαίσιο αυτό, το Υπουργείο είναι υπεύθυνο για τα ακόλουθα: ...

ε) τη διασφάλιση της διάθεσης των δημόσιων πόρων που είναι απαραίτητοι για τη συντήρηση, επισκευή, επέκταση και ανακαίνιση του σιδηροδρομικού δικτύου και την ορθή κατάρτιση του προϋπολογισμού με βάση ένα πολυετές Στρατηγικό Πρόγραμμα Σιδηροδρομικών Επενδύσεων που χρηματοδοτείται από το συγχρηματοδοτούμενο ή το εθνικό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ή από πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης

και Ανθεκτικότητας και εγκρίνεται με κοινή απόφαση των Υπουργών Υποδομών και Μεταφορών, Οικονομικών και Ανάπτυξης και Επενδύσεων.....»

Από τα διαβιβασθέντα στοιχεία δύναται να θεωρηθεί ότι προκύπτουν έστω και οριακά οι απαιτούμενες από τον νόμο ενδείξεις ότι ο Κωνσταντίνος Καραμανλής πρέπει να ελεγχθεί εάν, κατά το χρονικό διάστημα από τον Σεπτέμβριο 2021 έως και τις 28.2.2023 (ημερομηνία δυστυχήματος), ενώ είχε ως Υπουργός Υποδομών και Μεταφορών τα προαναφερόμενα καθήκοντα βάσει του άρθρου 40 παρ. 3 του νόμου 4974/2022 και ενώ είχε λάβει κατά τον μήνα Σεπτέμβριο 2021 σχετική ενημέρωση από τις αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου, εκ προθέσεως δεν μερίμνησε για την επαρκή χρηματοδότηση της εταιρείας ΟΣΕ ΑΕ, δεν μερίμνησε για τη διασφάλιση της διάθεσης προς την εταιρεία αυτή των δημοσίων πόρων που ήταν αναγκαίοι, με βάση ένα πολυετές Στρατηγικό Πρόγραμμα Σιδηροδρομικών Επενδύσεων, που θα χρηματοδοτείτο από το συγχρηματοδοτούμενο ή το εθνικό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ή από πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας, χάριν και της στελέχωσης της ίδιας εταιρείας με το αναγκαίο προσωπικό που απαιτείτο για την εύρυθμη λειτουργία του, περαιτέρω δε αν σκόπευε με τις ανωτέρω παραλείψεις του να βλάψει οικονομικά την εταιρεία ΟΣΕ ΑΕ.

Αναφορικά με τον τέως Υπουργό κο Χρ. Σπίρτζη – όπως σημειώθηκε ανωτέρω – το όποιο υπουργικό του αδίκημα δεν μπορεί να ερευνηθεί λόγω παρέλευσης της αποσβεστικής προθεσμίας του άρθρου 86 παρ. 3 Σ, όπως αυτό ίσχυε πριν από την τροποποίηση του αρ. 86 Σ κατά τη συνταγματική αναθεώρηση του 2019. Οι όποιες παραλείψεις θα μπορούσαν να του αποδοθούν έχουν χρόνο τέλεσης που προηγείται

της συνταγματικής αναθεώρησης και συνεπώς δεν μπορούν να τύχουν αναδρομικά εφαρμογής οι αυστηρότερες διατάξεις του νυν ισχύοντος άρθρου 86 Σ. Ήδη κατά τη θέση σε ισχύ του τελευταίου είχε επέλθει εξάλειψη του αξιοποίουν.

Για τους λόγους αυτούς

Προτείνουμε

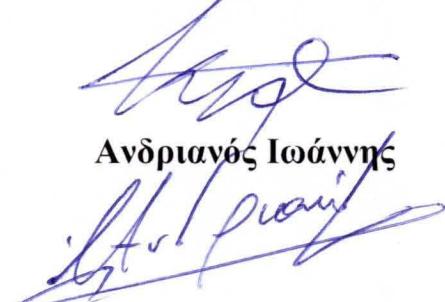
Όπως συσταθεί Ειδική Κοινοβουλευτική Επιτροπή σύμφωνα με το άρθρο 86 παρ. 3 Συντάγματος για τη διερεύνηση τυχόν τέλεσης από τον Κωνσταντίνο Καραμανλή του Αχιλλέως της πράξης της παράβασης καθήκοντος και ειδικότερα της κατά το χρονικό διάστημα από τον Σεπτέμβριο 2021 έως και τις 28/2/2023 κατά παράβαση του άρθρου 40 παρ. 3 του νόμου 4974/2022 και προς τον σκοπό πρόκλησης οικονομικής βλάβης στην ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «Οργανισμός Σιδηροδρόμων Ελλάδος ΑΕ», εκ προθέσεως παράλειψή του,

α. να καθορίσει ένα επαρκές πλαίσιο χρηματοδότησης για τον τομέα των σιδηροδρόμων,

β. να μεριμνήσει για τη διασφάλιση διάθεσης προς τον ΟΣΕ των δημόσιων πόρων που ήταν απαραίτητοι για τη συντήρηση, επισκευή, επέκταση και ανακαίνιση του σιδηροδρομικού δικτύου και την ορθή κατάρτιση του προϋπολογισμού με βάση ένα πολυετές Στρατηγικό Πρόγραμμα Σιδηροδρομικών Επενδύσεων που χρηματοδοτείται από το συγχρηματοδοτούμενο ή το εθνικό Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ή από πόρους του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας χάριν και της στελέχωσης της εταιρείας ΟΣΕ ΑΕ με το αναγκαίο για την εύρυθμη λειτουργία του προσωπικό.

Οι προτείνοντες βουλευτές:

Αθανασίου Χαράλαμπος

Ανδριανός Ιωάννης

Αντωνίου Μαρία

Βεσυρόπουλος Απόστολος

Βούλτεψη Σοφία

Ζεμπίλης Αθανάσιος

Καππάτος Παναγής

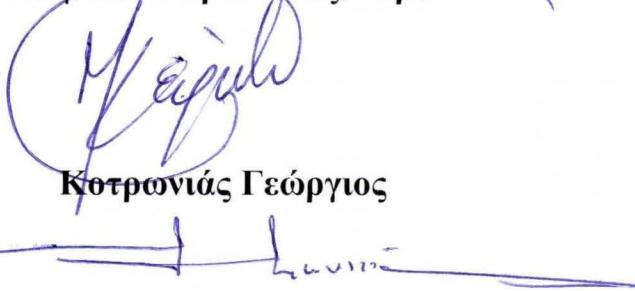
Κεδίκογλου Συμεών (Σίμος)

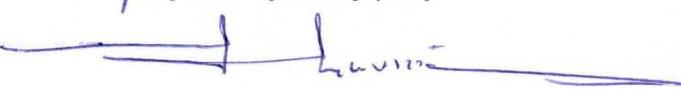
Κελέτσης Σταύρος

Κεφάλα Μαρία-Αλεξάνδρα

Κοτρωνιάς Γεώργιος

Κούβελας Δημήτριος

Κτιστάκης Ελευθέριος

Κωνσταντινίδης Ευστάθιος

Κωτσός Γεώργιος

Λαζαρίδης Μακάριος

Μάνη-Παπαδημητρίου Άννα

Μαντάς Περικλής

Μαρκογιαννάκης Αλέξανδρος

Μπαραλιάκος Ξενοφών

Μπαρτζώκας Αναστάσιος

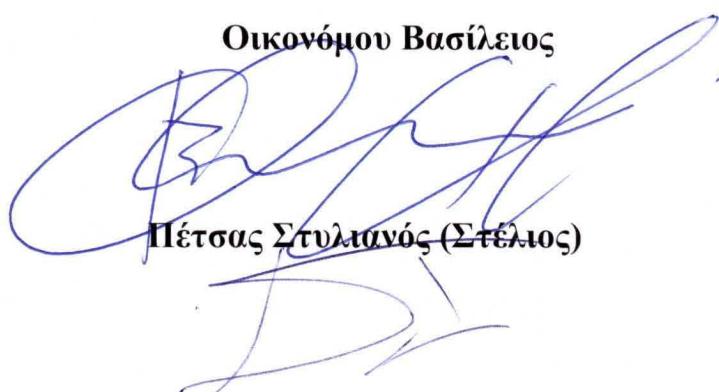
Μπούρας Αθανάσιος

Νικολακόπουλος Ανδρέας

Οικονόμου Βασίλειος

Πέτσας Στυλιανός (Στέλιος)

Πλεύρης Αθανάσιος (Θάνος)

Σούκουλη-Βιλιάλη Μαρία-Ελένη (Μαριλένα)

Τραγάκης Ιωάννης

Υψηλάντης Νικόλαος-Βασίλειος

Φόρτωμας Φίλιππος

